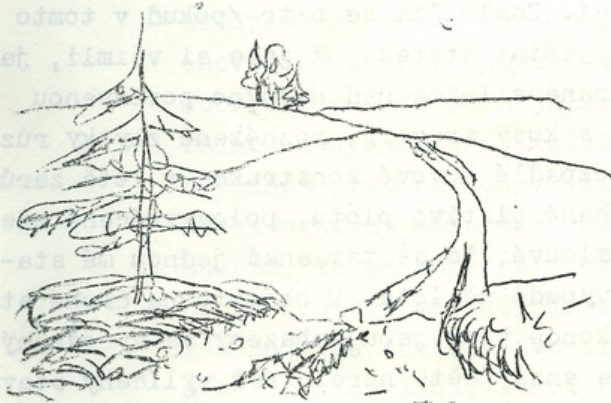

Já byl jsem smutný; smutný nechci být.
Ve chvíli velké času k smutku není.
Věříte v tmu? Já věřím v slunce svit.
Přijďte vy ke mně, když jste zarmoucení.

Já byl jsem hořký. Ale také bloud
být hořkým umí; pravdu mít je málo.
Ve chvíli velké nepostačí soud.
Přijď ke mně vše, co chvělo se a bálo.

Já byl jsem hrdý; ale nechci už
být hrdým na nic: na radost ni žalost.
Příteli, bratře, zvedni se a vzpruž.
Ať jakýkoli, nevěř ve svou malost.

Viktor Dyk

V
E
R
N
I
K

(2)

Informace z MěNV.

V letošním roce se poslanci národního výboru ve Vysokém nad Jizerou sešli už na dvou plenárních zasedáních. Osmého ledna byla zvolena nová osmičlenná rada ve složení:

J. Čermák, Ing. M. Jiříč, Ing. J. Hejral, V. Hladík, J. Chmelík, J. Matura, MUDr D. Pohanková, O. Vitvar.

Předsedou MěNV byl zvolen Jindřich Matura. OF našeho města pověřilo k účasti v radě tři své zástupce: J. Petrušku, Jos. Maturu a K. Běrtu.

Na plenárním zasedání 5. února byli zvoleni dva poslanci Z. Bartoňová a J. Petruška. Paní Bartoňová se z rozhodnutí poslaneckého sboru stala tajemnicí, pan Petruška začne pracovat v komisi výstavby.

Na tomto plenárním zasedání byl zrušen výbor lidové kontroly a byl dán poslancům k projednání návrh na složení komisí:

- přestupkové, pořádkové a městského protialkoholního sboru
- obchodu a cestovního ruchu
- školské a kulturní, komise pro mládež a tělovýchovu
- péče o rodinu a dítě a komise sociální a zdravotní.

Všimli jsme si ...

- Rozhodující dojem o poprvé navštíveném místě si člověk často odnese z prvního setkání. Přijíždí-li cizí návštěvník do Vysokého od staré Vsi, je jeho dojem zdrcující. Zasloužil se o to /pokud v tomto případě můžeme mluvit o zásluze/ státní statek. Už jste si všimli, jak vypadá jeho pozemek při pravé straně silnice nad nedávno postavenou truhlářskou dílnou? Hromady rumu s kusy traverz, rozházené zbytky různého stavebního materiálu, polorozpadlé kovové konstrukce v létě zarůstají nejhrůznějším plevellem, potřhané pletivo plotu, polovyvrácená zdeformovaná železná vrata. Nic neomlouvá, že se tam snad jednou má stát další objekt statku. Tak to vypadá už léta. U objektu na druhé straně silnice je celkem pořádek, dokonce vozy jsou seřazeny ve vyrovnaných řadách, ale co je za budovami, je snad ještě horší, než vylíčený stav nad truhlářskou dílnou. Tam ale návštěvník přijíždějící do Vysokého nedohlédne.

Že je možné i v zemědělském velkoprovoze udržovat pořádek a slušný vzhled, svědčí vzorně udržované a architektonicky dobře řešené objekty JZD ve Zlaté Olešnici na Vrších. Co kdyby tam vysoký státní statek uspořádal exkurzi svých zaměstnanců?

- Podobný obrázek nepořádku a nezájmu o vzhled svého bezprostředního okolí skýtá jediné celodenní stravovací a také ubytovací středisko v našem městě - hotel Morava.

Je to zařízení Jednoty, ale ani Jednota, t.j. vedení se sídlem v Jilemnici, nemá zájem, aby hotel a okolo hotelu bylo vše v pořádku. Před hotelem se uklízelo vždy jen před 1. májem a to ještě jen silničáři. Kolem hotelu leží dodnes zbytky po různých úpravách a přestavbách, dvůr je skladištěm rozházeného dřeva a nepořádku kolem popelnic, který zejména v letních měsících působí přímo odpudivě. Jaký je asi dojem z Vysokého, krásného střediska zimních sportů a letní turistiky, si odnášejí hosté v Moravě ubytovaní, kteří se denně z oken svých pokojů dívají na tento nepořádek? A co teprve v měsících, kdy v hotelu bydlí skupiny školních dětí, z učňovských středisek nebo dokonce ze zahraničí, hlavně polské děti? To se smetištěm stává celá ulice před hotelem a kolem hotelu, ale vedení se tímto problémem nezabývá. Škoda, vždyť nejen chlebem a pivem živ je člověk, chtěli bychom být na své město pyšní i po estetické stránce.

ANKETA

Zeptali jsme se:

Co by se mělo především ve Vysokém změnit?

- Nejříve je třeba dát do pořádku vodovod - prověřit v Příchovicích zdroj, potrubí zvést s větší dimenzí a tím mít dobrou vodu. To je nejhlavnější. Pak opravit a dokončit řádnou městskou kanalizaci.

V žádném případě nedovolit průtah silnice městem - je přece třeba uchovat městečko jako takové.

Doufám, že se konečně dočkám vybudování nového Krakonoše.

Co se čistoty města, údržby domů a podobných prací týče, tak tady je třeba vytvořit pořádnou partu čilých, pilných a seriózních lidí, kteří budou mít sami zájem o co nejlepší vzhled našeho městečka.

Adéla Hanušová

- Při otázce, co by se mělo ve Vysokém změnit, napadne jistě hned každého řada věcí, jako např.: zlepšení bytové otázky, zásobování, kulturního vyžití atd. Podle mého mínění ale

hlavním problémem zůstává vyřešit v dostatečné míře zásobování našeho města nejzákladnějším životním prostředkem – vodou. Je smutné, že o tomto problému se už dlouho ví i hovoří, ale prakticky se nic neděje, naopak ve Vysokém se staví a otvírají nové rekreační objekty, které nic místním nepřinášejí a již tak špatnou vodní situaci ještě zhoršují.

Vladimír Vodseďálek ml.

OKÉNKO KULTURY

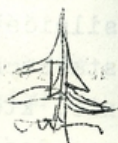
- Divadelní představení libereckého souboru F.X. Šalda, který měl ve vysockém Krakonoši vystoupit 15. března 1990 se hrou Pan Hamilkar se pro onemocnění hlavní představitelky překládá na čtvrtek 29. března od 19,30 hodin. Vstupenky zůstávají v platnosti.
- 9. února proběhla valná hromada vysockých ochotníků. Spolu se správou jednatelky jsme prošli celým uplynulým rokem a zavzpomínali na všechny uskutečněné akce, který nebylo vůbec málo. V diskusi se pak rozběhla velice zajímavá debata o Svazu českých divadelních ochotníků, o jeho přínosu, funkci, existenci.
- Občanské fórum uspořádalo velice zajímavou akci dne 1. března. I přes tuze špatné počasí se ve velkém sále v divadle Krakonoš sešel dostatek lidí, aby mohla začít beseda s letcem RAF Otto Hrubým z Nové Paky. Jeho poutavé vyprávění, doplněné filmem, bylo velice zajímavé a kdo přišel určitě nelitoval.

Jan Hejral

Český S.K.I KLUB informuje.

Vysoké nad Jizerou - město nejkrásnější zimy. Tož letité rčení, které Český SKI KLUB hojně propaguje, se letos jaksepatří vymstilo našim závodníkům, milovníkům rekreačního lyžování a v neposlední řadě i činovníkům, pořadatelům závodů ve Vysokém.

Naši pořadatelé museli odvolat krajský a okresní přebor v běhu na lyžích dorostu a dospělých 6. ledna 1990. Hledaly se náhradní tratě i náhradní termín. Vzhledem k tomu, že během ledna se nedalo lyžovat nikde v okolí, našli jsme zázemí i jistě pochopení až na Horních Mísečkách. A termín 21. ledna. Týden předem několik našich obětavých pracovníků připravovalo a doslova naváželo sníh na 5 km okruh. V neděli 21. 1. odjelo 50 rozhodčích našeho SKI KLUBU do poměrně neznámého prostředí. K našemu překvapení se sešlo na 180 závodníků lačných po závodění. Vždyť do tohoto termínu se žádné závody v kraji nekonaly! A tak i přes krajně nepříznivé počasí /sníh, vítr, déšť/ jsme odjížděli domů spokojeni, že jsme pomohli dobré věci.

Na 3. února jsme dlouhodobě připravovali Mistrovství ČSSR ve vytrvalostním běhu na lyžích mužů na 50 km /30 km ženy/ - Hančův memoriál. Takovýto závod - Mistrovství dospělých - se ve Vysokém konal naposledy před 36 lety. Všechno naše úsilí šlo k tomuto vrcholnému závodu. Tratě, které léta vylepšujeme, jsou technicky z nejnáročnějších, přitom se jedná o závody i divácky atraktivní. Vždyť startoval tuhou všichni naši nejlepší závodníci. Ale průběh letošní zimy rozhodl jinak: Rozhodli jsme jinak i my, členové Č.S.K., když původní rozhodnutí znělo: pořádat M-ČSSR jediné na domácích tratích. Pocit zodpovědnosti k závodníkům byl silnější než patriotismus. Tak přišly v úvahu opět Horní Mísečky, ovšem za daleko většího úsilí. Prakticky celý týden odjížděla z Vysokého skupina dobrovolníků pod vedením Z. Seidla a J. Holečka ml. Za výborné spolupráce se zaměstnanci ČSTV areálu na Horních Mísečkách se podařilo doslova vybudovat 10 km okruh a navozit sníh na stovky metrů. Prezence, z větší části ubytování i stravování - to vše zůstalo ve Vysokém. Tradiční zázemí jsme našli v divadle Krakonošů a v SKZ. Patří jim náš dík.

V sobotu 3.2. brzy ráno odjelo 83 pořadatelů, rozhodčích a technických pracovníků /až na 4 výjimky všechno Vysočáci! / na Horní Mísečky. Stručně chceme konstatovat, že závody proběhly naprosto bezchybně, včetně okamžitého vydání výsledků a slavnostního vyhlášení Mistrů ČSSR. V mnohém nám opět pomohla naše vlastní výpočetní technika, sice "drahá, ale k nezaplacení". A samozřejmě zkušenosti a zodpovědná práce našich činovníků. Všem patří naše upřímné poděkování. Bude asi nějaký čas trvat, než získáme opět pořadatelství vrcholného závodu v běhu na lyžích - zájem ostatních středisek je velký. I když kdo ví! Hodnocení technického delegáta svazu lyžování je ve všech směrech kladné. Neobvykle ve svém hodnocení vydvihuje i kvalitu stravování. Pro nezasevěné rádi uvádíme, že díky pochopení vedení a kolektivu kuchařek ze SOUz se závodníci stravovali v jejich zařízení. I jim touto cestou děkujeme a rádi bychom pokračovali ve spolupráci.

Pro nedostatek sněhu jsme museli odvolat i připravovaný závod ve sjezdovém lyžování 24.2.90 - okresní ligu mládeže. Je to škoda i pro naše mladé sjezdaře, kteří měli šance na dobrá umístění.

Pro úplnost uvádíme, že z těchto důvodů byly u nás odvolány: Závodů zrakově postižených, Mistrovství ČSSR v orientačním běhu na lyžích, Přebory učňovské mládeže rezortu zemědělského a následně rezortu stavebního.

Přesto jsme dva závody uskutečnili ve Vysokém. Za spolupráce SRPŠ a vedení ZŠ ve Vysokém se konaly školní závody 28.2. v obřím slalomu a 29.2. v běhu na lyžích. Kladně hodnotíme operativní spolupráci a zájem učitelů a vedení ZŠ, dále dobrou účast dětí nižších ročníků. Zarážející však je nezájem a mizivá účast žáků vyšších ročníků!

JEŠTĚ Z TURISTIKY.

Zimní přejezd Javorníků, Beskyd a Vsetínských vrchů 1990.

Ve dnech 1. až 3. 3. 1990 uskutečnil turistický odbor ve spolupráci se státním statkem zimní přejezd hor. I když nám počasí při ranním odjezdu nepřálo, během cesty vznikaly různé názory a obavy, při příjezdu na určené místo byly sněhové podmínky vcelku dobré. Mohli jsme tak splnit plán akcí na všechny tři dny. Ubytování jsme byli ve Francově Lhotě - hotel "Ranč u Podkovy". Ubytování pěkné, vzorná obsluha - vše bez problémů. Účast 36 lidí.

VE VYSOKÉM PŘED 50 LETYÚNOR 1940.

1. Stále velká poptávka po bytech. Přicházejí do kanceláře hosté bez předem zajištěného noclehu. Většina jich byla nucena ztrávit ubytování v sokolské ubytovně, kde je zřízeno na 30 lůžek. Vysoké je tedy přeplněno a je zde nejméně na 200 osob. Na zákrok okresního úřadu došly další vagony briket. Jsou to ostravské brikety. Celkem 800 q, které hodně pomohly zmírnit nouzi o uhlí.
Příjezd prvního předvoje lyžařského kursu. Přijeli štábní Šalanský s kpt. Šimou. Byli ubytováni u p. učitele Jos. Kneba. Dále přijeli tři rotmistři a dva četaři. Ti byli přes noc ubytováni ve společné noclehárně v sokolovně. Později se ubytováli v divadle, kde budou vojenské postele se slavníky. Také došlo uhlí pro tento lyžařský vojenský kurs - 200 q.
3. Na dnešní den připadá 35. výročí prvního lyžařského závodu na 50 km. Tento závod byl uspořádán v rámci X. jubilejních závodů, které se konaly ve Vysokém nad Jizerou. Pořadatelem byl nejstarší ski klub v Čechách a to Český Ski klub Praha. Letos uspořádal Český Ski klub lyžařské závody vysockých škol, které se velmi zdařily. Letos prvně byly tyto závody uspořádány po dva dny. V sobotu odpoledne běhy a v neděli dopoledne slalom, odpoledne skok. Rozdělení cen bylo v sokolovně. Závody měly krásné počasí - zejména neděle byla slunečná a teplo. Pololetní prázdniny prodlouženy do 18. února asi z nedostatku uhlí.
Hodně hostů však odjelo, ale jiní zde zůstali. Tak je ve Vysokém stále velká návštěva i mimo hlavní sezonu.
Ve Vysocké boudě byl ubytován Dr. Ant. Nedvídek, ministerský rada ministerstva veřejných prací - elektrizační oddělení.
7. Konal se pohřeb Františky Balatkové. Od 13 let byla v Praze. Byla matkou hudebního skladatele a dirigenta zemského divadla v Brně Antonína Balatky. Její byt v Praze býval po mnoha desetiletích domovem četných vysockých studentů. Byla dobrou bytnou, proto se jí říkalo "Máti vysockých studentů".
8. Příchod dalších děsloužících vládního vojska. Obleva trvala asi dva dny. Později opět velké mrazy.
9. Konala se v zasedací síni ustavující valná hromada Okresního starostenského sboru soudního okresu vysockého /obce Vysoké, Stanový, Roprachtice, Helkovice, Stará Ves, Lhotka/.
Nové drobné papírové bankovky byly dány do oběhu a to jednokorunové, pětikorunové. Dosavadní mince kovové, stříbrné pětikoruny, niklové pětikoruny a koruny se stahují. Vzádu je přetisk Protektorátu dvojjazyčně.
Započato s vyvážení ulic - I. etapa.
12. Stále velké mrazy.
Pro lyžaře sněhové podmínky skvělé, proto návštěva i mimo sezonu je u nás výborná. Denní pense činí s ubytováním 40 - 42,- korun. Hosté musí předkládat lístky na stravu. Některá jídla jako sekaná, klobásy /ty však nejsou k dostání/, ryby, skopové maso, drůbež jsou bez lístku. V pátek se vůbec nesmí podávat maso - ať je na lístek, nebo bez lístku. Denní stravné pro vojsko, které se stravuje v místních hostincích, činí dle ujednání 19,- korun
Odpoledne se jednalo ohledně regulačního plánu za účasti f. mi-

- nist. rady Fr. Vodseďálka a čl. m. rady arch. Ant. Vodseďálka z Prahy. Architektonické řešení svěřeno arch. Ant. Vodseďálkovi, který bude za účasti Ing. Hykyše spolupracovat za 4.000,- korun. Hykyš obdrží celkem 26.864,- korun.
16. Městský úřad ve Vysokém n. Jiz. oznamuje, že dnem 16.2. započne úřadovat JUDr. Miloslav Vaváček, nový notář a veřejný obhájce ve věcech trestních, který byl zde po odchodu notáře Jana Bosáka jmenován. Notářství je stále v domě čp. 10. Jako pomocnou kancelářskou sílu má sl. Petruškovou z čp. 83.
17. Velké potíže obcí a občanstvu, majitelům domů dělají kruté a tak dlouho trvající mrazy. Zamrzají záchody i vodovody. V čp. 296 již od prosince mají zamrzlý záchod, až z toho má obec nepříjemnosti - je to zrovna u čl. m. rady J. Dóubalíka, kde však to bývá snad každého roku. Na rozmrazování není však benzin, neb se to dělá "letlampou". Také vodák a firma Berka a Štekr mají práce až nad hlavu. Nejen u nás, ale i v jiných městech mají tyto potíže.
24. Sobota. O 24. hodině noční skonala ve vysoké všeobecné veřejné nemocnici po krátké těžké nemoci /cukrovce a utvoření otevřené hnisavé rány na levé noze na patě/ dobrovolnou smrtí Vojtěch Josífek, hostinský z Vojákova mlýna a to z obavy, aby nemusel zažítí odnětí celé nohy, poněvadž zhojení je vyloučené dle úsudku přemáře MUDra Zd. Klenky. Zpráva o úmrtí Vojtěcha Josífkova vyvolala nejen ve Vysokém, ale i v ostatních částech Čech a Moravy překvapení. Josífek byl jedním z našich prvních lyžařských závodníků a skokanů s Antonínem Bartoněm, jedním z prvních našich lyžařských reprezentantů. Před 33 lety v roce 1907 se zúčastnil Josífek s Bartoněm prvních lyžařských závodů ve Velké Chuchli.

Výpisek z kroniky, že 15. ledna 1940 přijela do Vysokého dramatická umělkyně a filmová herečka Jiřina Štěpničková z Prahy, mi připomněl příhodu, kterou, dovolu, sdělím.

Jiřina Štěpničková se na krátké dovolené ubytovala u Mařatků. Po večeri často poseděla při černé mletě a cigaretě, aby v klidu studovala roli. Šenkovna nebyla v ten čas nikdy prázdná. Většinou tam seděli strejci ze "zabraného", jak se říkalo ukradenému území. Povídal se a koukalo po luftákách. Jeden občan ze sousedního Stanovského /zabrané nebylo/ - kterému se říkalo "létající chrup", protože měl uvolněnou protézu a když mluvil, měl v puse alespoň čtyři řady zubů - si všiml pěkné ženské u vedlejšího stolu a oslovil ji: "Slečno, ne-seďte tam tak sama a pote si k nám přisednouť!" Slečna nic a šenkýř strejce napomíná, ať hosta neruší a neobtěžuje. Občan, když šenkýř nekoukal, oslovil slečnu ještě asi dvakrát, Jiřina Štěpničková mu nakonec slušně odpověděla: "Promiňte, pane, já studuji". Strejce se strašně rozesmál a povídá: "To se počvejme, to sem ještě neslyšel! Já myslel, že se v hospodě jen chlástá, ale vono se taky studuje!" Milá herečka se neudržela, zacukalo jí to koutky, ale v tom šenkýř znovu strejce napomíná: "Jene, buď slušný, to je přece naše známá herečka Jiřina Štěpničková z Prahy!". "Á, vono mně bylo hned diuný, slečinko, odkud já ten váš ksicht znám!" povídá honem Jan. To už se milá Jiřinka rozesmála, opravdu přisedla a se strejcem se do půlnoci pěkně pobavila.

OBNOVÍME PAMÁTNÍK STARODRUŽINÍKA JOSEFA MÜLLERA ?

Dnešní mladá generace obyvatel Vysokého n. Jiz. nepamatuje žulovou desku Josefa Müllera, starodružiníka čsl. legií v Rusku, slavnostně odhalenou na průčelí školy v r. 1928. Vysočtí občané tenkrát z podnětu ak. malíře Jaroslava Skrbka a jeho úsilím připomněli oběť boje našeho národa za vymanění z rakouského područí: 12.12. 1914 byl náš rodák Josef Müller spolu se svým druhem ve službě vlasti v tajném poslání popraven na náměstí v polských Waďowicích rakouskou soldateskou.

Z rozkazu týchž nepřátel naší národní svobody - říšskoněmecké protektorátní moci - byla Müllerova deska ze zdi naší školy vylámána a na skládce odpadků státní policií zničena.

Stejně tak bylo naloženo s poprsím prvního ministerského předsedy naší republiky Dr. Karla Kramáře a s žulovým obkladem nároží jeho rodného domu. Bronzová busta prý byla zásahem odvážných rodáků zachráněna a dodnes prý je ukryta. Pořízení tohoto pamětního díla vzniklo v r. 1926 z rozhodnutí vysokého sdružení studentského. Rád jsem na sebe vzal úděl s realizací usnesení.

Jak Müllerova deska s reliéfem jeho hlavy, tak Kramářova busta byly uznávaným výtvarným dílem ak. sochaře Frant. Vladimíra Foita. Byl mým o pět let starším obdivovaným přítelem. Po léta jsem navštěvoval jeho ateliér. Byl ambiciózní, průbojný, bohatě fundovaný talentem a výtvarným školením, neúnavný a svérázný v odvážném uchopení díla. Bohatý a pestrý byl i jeho život. S ohledem na jeho vztah k Vysokému uvedl bych jen krátce několik dat z jeho života.

Byl rodák z Tábora v roce zlomu století. Od svého čtvrtého roku vyrůstal mezi kamením v uměleckoprůmyslové dílně otcově v Doupi u Telče, kde vystudoval reálku. Po třech letech školení v Drážďanech nastupuje v dílně světoznámého sochaře Bourdella v Paříži a studia končí na pražské Akademii u prof. Šturzy. Etnografické oddělení africké sekce u Musée de l'Homme ho inspirovalo a směřovalo na africký kontinent. Od začátku našeho seznámení byl neuvěřitelně posedlý tímto svým objevem Afriky a tak se při své praktičnosti zaměřil k realizaci svých snů.

Poznal v Národním muzeu na Václavském náměstí přírodovědce Dr. Bauma a dohodl se s ním na společné cestě napříč Afrikou! Rozhodli se realizovat svoji expedici malým vozem Tatra z Alexandrie přes Kahiru, Luxor, Assnán, Chartum, Kongo, Wairobi, Elisabetville a Johannesburg do Kapského města. Byl jsem nevěřícím svědkem Foitovy účasti jako konstruktéra přestavby Tatříčky na náročnou, nepředstavitelnou cestu černým kontinentem - odvážným spřežením sochaře s vědcem.

Věc se podařila. Natočili film, vydali cestopisy, Foit o dvou dílech. Přivezli cenné etnografické a botanické sbírky, Foit původní černošské plastiky. Část je uložena v Náprstkově muzeu a jinde.

V roce 1936 byl Foit v Řecku, Turecku a v Jugoslávii, kde získal osobní přátelství sochaře Mestrovíče a po léta dalším stykem s Jugoslávii získával zde popularitu.

Do Afriky jel opět v r. 1947 se svou paní vozem Tatra, již odolnějším. Přes NSR, Švýcarsko, Itálii a Marseille do Alžíru, dále Saharou do Nigerie, Konga; vrátil se k Magbetům, navštívil krále Ekibonda - už jako starý známý. Natočili 450 původních písní. Bohatou sbírku zbraní, sošek lidových výtvarníků a j. odeslali do vlasti.

Nejsmutnější etapa expedice začala v červnu 1950. Soustřeďovali výstavu černošských portrétů na konzulátě v Leopoldville. Hlavičky byly patinované na černou barvu negerské pleti, jen dolní část krku zůstala v přírodní rudé barvě vypálené hlíny. To připomínalo černošům lidskou krev a ve své fantazii je obvinili, že zabíjejí jejich druhy a zavařují je do konzerv označených CORNET-BEAF. V několika minutách se fáma roznesla městem, z hloučků stával se dav, který pronásledoval Foitovu ženu, když šla na poštu s dopisy do vlasti. Zde ji zachránila Američanka s černým Packardem a odvezla ji na policii, kam byl přepraven i Foit

a značně zdemolovaná Tatra. Belgický guvernér vyhlásil ve městě mimořádný stav. Výstavy v Leopoldvillu a v Kapském městě byly odřeknuty. Foit s manželkou byli přepraveni do Elizabetvillu a pak internováni v buši. Později došli jim zabavené fotoaparáty a opravená Tatra. Po přepravě jako psanci dostali se na úřední zásah do Tanganjiky. Vláda v Čagu budovala zemi a Foit zde projektoval školy a jiné vládní budovy přes obtížné překonávání "civilizační bariery". Stal se ředitelem výtvarné školy v keňské metropoli Nairobi, kterou pomáhal budovat. V areálu univerzity je dodnes jeho skulptura "Žížen po vědění".

Tak v plodné práci daleko od domova trávil svůj život až do léta r. 1971. Těšil se na léta stáří, která chtěl prožít v kruhu své rodiny a své domoviny. Odjel z Afriky do Jugoslávie, kde měl dokončit přípravy k otevření výstav svých prací. Před odjezdem do vlasti však podlehl následkům autohavarie 31. srpna 1971.

Z vděčnosti k památce Josefa Müllera - jeho statečného odhodlání se starodružiníkem Grmelou a k uchování dole a u nás jeho památníku F. V. Foita - měl jsem v úmyslu pokus o restauraci nádherného reliéfu hlavy J. Müllera. Za tím účelem navštívil jsem četnou korespondenci s MěNV v Telči a občanským výborem v Doupi u Telče, posledním žijícím kameníkem Foitovy dílny v Doupi a s manželkou pí Irenou Foitovou a posléze s její dcerou Reginou. Korespondence - i když zajímavá - nepřinesla očekávaný výsledek: nalezení sádrového modelu Müllerovy desky, která rostla před mýma očima ve Foitově atelieru. Vím - přes tyto záporné výsledky mých pokusů - že existuje cesta ke sledovanému cíli: Pořízení věrné kopie pamětní desky Jos. Müllera z rukou skutečného umělce. Předpokládá to však kladné chlasy našich občanů. Přihlásí se?

Ing. arch. Vodseďálek.

PAMĚTI ŽIVOTA.

V době před první světovou válkou bylo zde v horách hodně spirítistů. V roce 1912 z jedné seance vyvolaný duch sdělil přítomným, že přijde nadaleká doba, kdy všichni muži od 16 let do 60 let odejdou od rodin a doma zůstanou jen děti, ženy a starci. Duch neřekl proč a kam všichni muži odejdou. Mezi lidem to tenkrát vzbudilo velký rozruch, až se to dostalo i do obecní kroniky. Toto se v první světové válce do posledního puntíku splnilo.

Ve válečném roce 1917 v únoru se prý jakoby otevřelo - rozsvítilo nebe a na zasněžené stráni zvané Spáleniště ve Staré Vsi se zjevila podobná zasněžená strán se zákopy s ostnatým drátem a bylo prý možno rozeznat i pohyb vojáků. Lidé z protější strany tento úkaz pozorovali deset minut. Byla to prý fata morgána, která přenesla obraz z Tyrolského bojiště. Ještě dnes je živý pamětník této události.

V roce 1950, když jsme ještě soukromě sedlačili, se mně při žních stala tato příhoda. Jedno srpnové odpoledne jsme odkládačkou sekali oves. Pole o výměře asi 65 arů jsme posekali, svázali a v noci s otcem panákovali. Práci jsme skončili asi ve 23 hodin. Otec šel domů po cestě a já to vzal zkratkou přes les. Pěšinu jsem znal nazpaměť i když měla několik zákrutů. Když jsem byl asi v polovici lesa, za jedním zákrutem se mně náhle zjevil svítící anděl smrti. Já se nebojím, ale leknul jsem se hrozného. V první chvíli jsem chtěl utéci, ale utíkejte v lese a ve tmě, to bych se určitě potloukl, takže jsem raději počítal do deseti a přemýšlel. Nežli jsem dopočítal, přišel jsem na to, že přede mnou je několik roků vyvrácený pařez se silnými i slabými kořeny. To vše ve vlahé noci nádherně svítilo. Po zjištění pravého stavu jsem si odplivnul, zhluboka vydechl a dětem přinesl domů svítící dřevo.

Vypravěč.

Počasí ve Vysokém nad Jizerou v únoru 1990.

Nejvyšší teplota $12,4^{\circ}\text{C}$. Nejnižší teplota minus $3,4^{\circ}\text{C}$. Průměrná denní teplota plus $2,7^{\circ}\text{C}$. Celkové množství srážek za únor 85,4 mm. Počet dní se srážkami 11 z toho 5 dní s deštěm. Nejvíce srážek za jeden den 24,7 mm dne 28.II. Souvislá sněhová pokrývka 13 dní. Celkem v únoru napadlo 75 cm sněhu. Nejvyšší sněhová pokrývka 34 cm dne 16.II. Počet dní s výskytem mlhy 11. S celodenním mrazem 1 den. Se silným až bouřlivým větrem bylo 7 dní. 26.II. dvě bouřky. Slunce svítilo celkem 100 hodin. Průměrná denní relativní vlhkost vzduchu 80%.

Průměrné teploty	Srážky	Slun. svit	RV	Sněhová pokrývka
I. dekáda plus $2,7^{\circ}\text{C}$	8,1 mm	39 hodin	76%	1 den 0- 0- 1 cm
II. dekáda plus $0,4^{\circ}\text{C}$	31,8 mm	17 hodin	91%	10 dní 6-34-16 cm
III. dekáda plus $5,0^{\circ}\text{C}$	45,5 mm	44 hodin	72%	2 dny 10- 0-14 cm

Jako celek byl únor teplotně vysoko nadnormální - v porovnání s dlouhodobým průměrem o neuvěřitelných $5,6^{\circ}\text{C}$. Únorová teplota plus $2,7^{\circ}\text{C}$ je nejvyšší za celé padesátileté pozorování na zdejší stanici. Srážkově byl letošní únor též nadnormální o 28 mm. Po celý měsíc pokračovalo extrémní počasí, pro tento měsíc zde zcela neobvyklé. V první dekádě bylo převážně slunečno, teplo, bez sněhové pokrývky. Průměrné denní teploty všechny plusové. Ve druhé dekádě převládala velká oblačnost - mlhy, větrno. V první polovině období sněžení, na konci období rychlé tání sněhu. V poslední třetině měsíce do 25.II. maximálně slunečno, výstředně vysoké teploty i v noci. 26., 27., 28. II. zataženo, mlhy, déšť, sněžení, větrno. 26. II. dvě bouřky a nárazový, bouřlivý vítr až 21 m/s.

Karel Petruška.

NEPŘEHLEDNĚTE

MěNV ve Vysokém nad Jizerou upozorňuje občany na novou úřední dobu.

ÚTRÝ 7,00 - 17,00 / 11,30 - 12,00 přestávka/
ČTVRTEK 7,00 - 17,00 / 11,30 - 12,00 přestávka/

Prosíme všechny, aby své záležitosti vyřizovali v určené dny, protože jen v této době jim budou všichni pracovníci a nejméně jeden funkcionář k dispozici.

INZERCE

Dnem 5. března 1990 v rámci Nemocnice s poliklinikou Jilemnice zahajuje činnost

RYCHLÁ ZDRAVOTNICKÁ POMOC

Bude poskytovat pomoc při náhle vzniklé dušnosti, zástavě dechu, poruchách krevního oběhu a prudkého krvácení, při bezvědomí, život ohrožujících úrazech, náhle vzniklých křečích, náhle vzniklých bolestech na hrudníku, otravách, dětských křečích, dětských bezvědomí a dalších těžkých stavech. V těchto život ohrožujících případech volejte telefonní číslo

1 5 5

RZP se poskytuje ve dnech pondělí až pátek od 7,00 do 17,00 hod. V ostatní době poskytuje služby ISPP Jilemnice tel. 2121 a Jablonec nad Jizerou tel. 94 92 02. Zneužití rychlé zdravotnické pomoci bude dáno k úhradě!

Státní statek KBKOMOŠE státní podnik ve Vysokém nad Jizerou rozšiřuje své služby a to i pro občany a organizace od 1.4. 1990. Tyto služby budou poskytovány na středisku "Renovací a služeb" státního statku ve Vysokém nad Jizerou /tzv. Ádova na/. Ceny budou stanovovány na základě ceníků /autoopravárenství/, dohodou nebo hodinovou zúčtovací sazbou. Individuální zakázky nutno sjednat při osobním jednání.

Nabízíme: služby autoopravárenské:

pneuservis osobních vozů
vyvažování kol
geometrie náprav
běžné opravy a seřízení - při potřebě náhr.
dílů pouze vozy Škoda.

paltest

stavební klempířské práce

zámečnické práce

kovoobráběcí práce - soustružení, frézování,
broušení

ostatní výrobní činnosti dle individuálních požadavků a možností.

Ve výrobní činnosti máme zájem i o maloseriíovou výrobu různých výrobků na základě spolupráce s jinými organizacemi. Při opravách automobilů nutno předem sjednat telefonicky termín.

Veškeré informace na tel. 0432 94 355 p. Bárta, Housa.

Těšíme se na spolupráci.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Úmrtí

14. 2. 90 zemřela v Tuchořicích okr. Louny ve věku 64 let paní Eva Hronešová, bývalá vasocká občanka.

Výročí

10. 2.	Bohumila Skrbková	Helkovice	80 let
10. 2.	František Škrabálek	Vysoké	85 let
21. 2.	Albína Nosková	Vysoké	86 let
25. 2.	Marta Tetauerová	Vysoké	81 let
28. 2.	Josef Vrána	Tříč	70 let
8. 3.	PhMr Vlasta Hostomská roz. Bryknarová	v Dobříši	75 let

Svatby

24. 2. učinili společný krok do nového života Pan Petr Šulc z Vysokého a slečna Věra Nosková ze Semil.

Narození

10. 2. uvítali do rodinného kruhu rodiče Roman a Jana Habovi z Vysokého syna Matěje.

